

Farní věstník

LISTOPAD 2017

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXV, číslo 11

Zemřelí a ti ostatní

Letošní fronty u zpovědnic napovídají, že se chceme dobře připravit k modlitbám za naše drahé zemřelé. A co ti živí? Kdy jsem naposledy viděl dědečka, babičku ...? Kdy jsem si udělal čas na manžela, manželku, na děti? Kdy jsem jim naposledy daroval něco, co sice vůbec nepotřebují, ale co jim rozhodně udělá radost? Jsem přesvědčen, že odpověď na výše uvedené otázky je stejně důležitá jako odpověď na otázku po smyslu života. Vždyť jestli se máme něčemu tady na zemi za těch několik málo let přiučit, pak je to právě schopnost prožívat osobní společenství a stát se pro druhé darem.

V tomto sebedarování je pro nás sám Bůh příkladem. Daroval se nám a daruje se do krajnosti. Využijme čas, který je nám tu na zemi dopřán, a stávejme se darem podle Božího vzoru. Pamatujme na zemřelé, ale i na živé kolem nás. Skrze každého z nás mohou do tohoto světa proudit dary lásky, milosrdenství, soucitu, moudré rady a mnohé další.

Požehnané listopadové dny přeje
o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci listopadu 2017

St	1. 11. 2017	slavnost Všech Svatých	8:00	sv. Jakub
			18:00	Matka Boží
Čt	2. 11. 2017	památka Všech věrných zemřelých	8:00	Matka Boží
			18:00	sv. Anna
So	4. 11. 2017		17:00	Matka Boží
Ne	5. 11. 2017		7:30	sv. Jakub
			9:00	sv. Jakub
			10:30	sv. Karel - Vanov
So	11. 11. 2017		17:00	Matka Boží
Ne	12. 11. 2017		7:30	sv. Jakub
			9:00	sv. Jakub
			10:30	Matka Boží

So 18. 11. 2017

Ne 19. 11. 2017

So 25. 11. 2017

Ne 26. 11. 2017

17:00 Matka Boží

7:30 sv. Jakub

9:00 sv. Jakub

10:30 Matka Boží

17:00 Matka Boží

7:30 sv. Jakub

9:00 sv. Jakub

10:30 Matka Boží

(bez záruky)

Plnomocné odpustky pro zemřelé

Rádi bychom připomněli, že na počátku listopadu je možné získat pro zemřelé plnomocné odpustky. Tento veliký dar Boží milosti, tento poklad z bohatství církve může pro zemřelé využít ten, kdo:

- ❖ se smíří s Bohem a s církví ve svátosti smíření (řekněme v časovém okruhu ± 14 dní);
- ❖ nemá zalíbení ani v lehkém hříchu;
- ❖ přijme Krista v eucharistii;
- ❖ pomodlí se Vyznání víry, modlitbu Páně a modlitbu na úmysl Svätého otce;
- ❖ navštíví hřbitov a pomodlí se zde za zemřelé.

Takto lze získat plnomocné odpustky pro zemřelé 1. listopadu odpoledne a od 2. do 8. listopadu po celý den; 1. a 2. listopadu postačí místo hřbitova navštívit kterýkoli kostel nebo kapli.

V letošním roce stále ještě platí výjimka, kterou poskytl Řím na žádost našich biskupů českým a moravským diecézím: za uvedených podmínek lze získat odpustky pro zemřelé již od 25. října – pokud v obvyklém čase na začátku listopadu nebudeme moci z vážného důvodu hřbitov navštívit.

S těmi, kteří nás přešli na věčnost, jsme spojeni. Což není v Písmu mnoho dokladů o tom, že láska je silná jako smrt, nebo dokonce silnější? Že láska přetrvává, když pomine víra a naděje?

Určitě je skutkem lásky pomáhat těm, kdo si sami pomoci nemohou. A zemřelí, kteří procházejí tímto procesem očišťování a dozrávání v lásce, si opravdu už sami nemohou pomoci. Jsou odkázáni na Boží milosrdenství – a na nás. Když se za ně modlíme, a zvláště v těchto dnech, kdy se za ně modlíme obzvláště intenzivně, kdy pro ně usilujeme získat bohatství, které církev má na základě Kristových zásluh – takzvané plnomocné odpustky – prokazujeme jim tak skutek lásky. Tehdy jim vyjadřujeme svou lásku, tehdy jim dáváme najevo, že jsou milováni.

Jak člověk dozrává v lásce? Tím, že je milován – tím se také učí milovat. Jestliže se my přimlouváme za zemřelé, jestliže my za ně prosíme, jestliže my usilujeme udělat všechno pro to, aby oni mohli patřit k Bohu tváří v tvář, aby se oni mohli setkat s milujícím a milovaným Pánem, tehdy touto láskou, která přemáhá smrt, pomáháme jejich dozrávání v lásce.

A nejsme na to sami. Není na to jenom naše láska, ale také láska Boží, a ta skutečně smrt přemáhá.

Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvůj osten? Před Boží láskou musí smrt definitivně kapitulovat.

Papežské posvěcení

9. listopadu slavíme posvěcení lateránské baziliky, nebo chceme-li oficiálně, „arcibaziliky Největějšího Spasitele, svatého Jana Křtitele a svatého Jana Evangelisty“, která se nachází v římské části, v římské čtvrti Laterán. Tento kostel je katedrálou římské diecéze – sídelním kostelem papeže coby římského biskupa.

Slavíme-li její posvěcení i my, křesťané jihozápadní Moravy, je to proto, že římský biskup – papež – má pravomoc nejen nad svou diecézí, ale také nad celou církví. Úřad římského biskupa, jednota s římským biskupem je jedním z rozhodujících prvků, které z nás vytvářejí katolickou církev. 9. listopad je tedy den, kdy si to můžeme uvědomit, kdy můžeme děkovat Bohu za dar služby nástupce sv. Petra, kdy si můžeme lépe uvědomit, že patříme k sobě, že nejsme jenom ve své diecézi, ve své farnosti, ve svém společenství izolovanou jednotkou, solitérem, opuštěným ostrovem, ale patříme k širší rodině. A není to náhoda, že při každé mši svatě, při eucharistické modlitbě vzpomínáme na římského biskupa, na papeže, uvádíme ho jménem.

Samozřejmě – mohli bychom se ptát, proč vůbec slavíme posvěcení nějakého kostela; proč vůbec potřebujeme kostely, proč vůbec potřebujeme chrámy z kamení, dřeva, železa, mramoru, oceli, skla, cihel a jiných materiálů. Vždyť nám to přece sv. Pavel říká naprosto jasně a zřetelně: my jsme Boží stavba. „Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? Boží chrám je svatý a ten chrám jste vy.“ (1 Kor 3,16.17) Skutečně, v češtině to tak nevyzní, ale v jiných jazycích, v mnoha jazycích, kterými se mluví v našem okolí, je jeden a týž výraz jak pro kostel, tedy stavbu, kde se shromažďuje Boží lid, tak pro společenství Božího lidu, tedy pro církev.

V nejstarších dobách, kdy ještě křesťanství mluvilo především řecky, se shromáždění Božího lidu nazývalo Ekklésia, Ekklésia Kyriú, církev Páně, Ekklésia Kyriaké, církev patřící Pánu, a primární význam byl opravdu „společenství Božího lidu“. Sekundárně se pak přenesl i na tu budovu, na to místo, na tu stavbu, kde se tento Boží lid shromažďuje. Z onoho „Ekklésia“ je pak pojmenování pro církev jak v latině, tak v románských jazycích, a to rovněž jak pro církev, tak pro kostel. Z toho druhého – Kyriaké – je zase pojmenování v jazycích germánských, kde rovněž znamená jak „kostel“, tak „církev“. A církev na prvním místě.

K čemu tedy kamenné stavby? Nemají snad pravdu ti, kdo říkají, že nepotřebujeme chrámové stavby, že bychom mohli spíše vyjít do přírody, kterou někteří nazývají „nejkrásnější Boží chrám, který zbudoval sám Bůh“, a tam v úžasu před krásou Božího stvořitelského díla bychom mohli uctívat Stvořitele.

Vzhledem k počasí, které ve dnech na počátku listopadu obvykle vládne, jsme vcelku rádi, že máme kostely z kamenů a cihel a jiných pevných materiálů. Ale to není jediný důvod. To, že máme kostely, to, že máme chrámy z kamenů a cihel, z mramoru, ze skla, ze železa, ze dřeva, to není přesto, že jsme Božím chrámem, ale proto, že jsme Božím chrámem.

Svou víru, své vyznání víry v to, že my vytváříme církev, která je Božím domem, Boží stavbou, jsme svým způsobem vtělili do kamene. A když vidíme stavbu kostela, ať v krajině, ať v zástavbě, ve městě nebo na vesnici, kde obvykle tvoří dominantu, vždycky když nám na ni padne pohled, je to pro nás upozornění: ano, existuje církev. Tato stavba je pro nás ukazatelem, kostelní věže jsou pro nás jakýmsi „vykřičníkem“: existuje společenství církve, existuje Boží chrám, který vytváříme. My jsme těmi živými kameny ve stavbě Božího chrámu, chrámu Kristova těla.

Vidíme-li v moři domů a střech vyčnívat kostelní věže, je to pro nás připomínka toho, že nejen naše diecéze, naše farnost, naše společenství není solitér, izolovaný a opuštěný ostrov, ale že ani žádný z nás není izolovaná jednotka, opuštěný ostrov nebo solitér. Že patříme k církvi, která je Bohem chtěná a Bohem milovaná. Že Bůh, který je Společenství, který žije intenzivním vnitřním životem ve společenství Osob, chce, touží po tom, aby se jeho milované děti scházely a chválily ho, učily se ho poznávat a milovat ve společenství.

Zdeněk Drštka, kaplan

Zpráva z jednoty Orla

Rekordní Roštejnské stráně

Sobotní ráno 7. října bylo sice chladné a vlhké, ale vycházející slunce slibovalo, že dnešní den se bude běhat dobře. Během dne se ještě několikrát schovalo a celé dopoledne vál studený vítr, ale k radosti běžců a

hlavně pořadatelů tento den významně nezapršelo. Přes tuto nepřízeň počasí padl nový rekord v počtu účastníků.

Původní tratě, které vedli pod hrází rybníka Roštejn, měli často problém s podmáčením. Pořadatelé tedy letos připravili tratě zcela nové. Dominantní kilometrový okruh, který vedl až téměř na vrchol Studnického kopce, si nakonec běžci pochvalovali. Závody byly sice náročné, ale o to zajímavější. Čest všem běžcům, kteří se s trati dokázali poprat a vydrželi až do cíle.

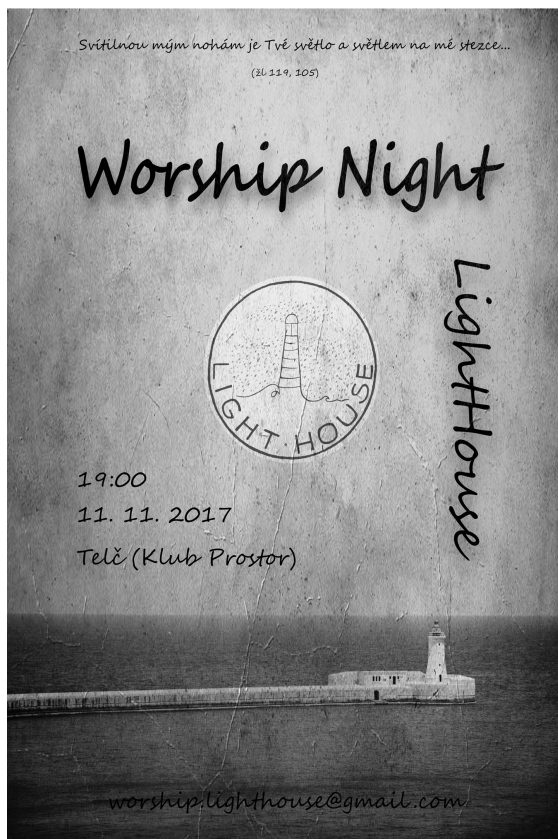
Hlavní mužskou kategorii letos s přehledem ovládl Jakub Smetana z Třeště, běžec který má na kontě 2. místo z mistrovství ČR mužů do 22 let na dráze. Náročnou pětikilometrovou trať zaběhl za 19 minut. S odstupem za ním doběhl s časem 21 minut 16 sekund Petr Bloudiček, rodák z Telče, který nyní běhá za AC Třešť.

Na start se postavilo rekordních 131 běžců, z řad dětí a mládeže jich bylo 79. Oproti předchozímu roku tedy o 30 běžců více. Nejpočetnější výprava dorazila do Telče jako obvykle z Vyškova (23 závodníků) letos těsně následovaná 22 atlety z Třeště. Z Telče si přišlo zasportovat 17 běžců:

Ota Kovář	10. místo v kategorii Benjamínci
Lukáš Bloudíček	11. místo v kategorii Benjamínci
Jakub Bloudíček	13. místo v kategorii Benjamínci
Kateřina Adámková	15. místo v kategorii Benjamínci
Aneřka Kadlecová	6. místo v kategorii Atletická řkolka - holky
Václav Adámek	5. místo v kategorii Atletická řkolka - kluci
Prokop Kovář	7. místo v kategorii Atletická řkolka - kluci
Magdaléna Jarolímková	5. místo v kategorii Přípravka - holky
Patrik Jarolímek	7. místo v kategorii Přípravka - kluci
Václav Vítů	2. místo v kategorii Nejmladři řáci
Prokop Kadlec	2. místo v kategorii Mladři řáci
řtěpán Kuhn	4. místo v kategorii Mladři řáci
Aneřka Langhammerová	1. místo v kategorii řeny A
Josef Vítů	5. místo v kategorii Muři A
Karel Kuchler	1. místo v kategorii Muři E
Nikola Jarolímková	5. místo v kategorii Lidový běh - řeny
David Jarolímek	8. místo v kategorii Lidový běh - muři

Kompletní výsledky a fotogalerii najdete na stránkách http://www.oreltele.cz/Rostejske_strane.

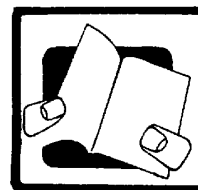
Večer s kapelou LightHouse

Cílem kapely LightHouse jsou akce zvané WorshipNight. Co se pod tímto pojmem nachází? Chvála, chvíle v Boží blízkosti, možnost připomenout, co jsme ztratili, povzbudit, ať hledáme hlouběji a objevíme to, co kdysi vedlo lidi k víře, společenství, přesah a vyšší smysl života. Možnost mluvit k lidem, co mají uři k slyšení.

Veřkerá teologie a všechna kázání by se měly zhudebnit. Jednak by se to mnohem lépe poslouchalo, ale také bychom byli i blíř Bořím pravdám, které nám byly zjeveny ve Slově, které se stalo tělem. Kdo má uři k slyšení, slyř. Přijďte!

Zveme vás v sobotu 11. 11. v 19.00 do klubu Prostor v Telči (Orlovna).

LightHouse

Z farní knihovny

Zázrak jménem les – Karel Sládek

Můj pradědeček byl pan nadlesní, spravoval církevní lesy na Vysočině. Prababičku měli všichni rádi, říkali jí „paní nadlesní“. V dětřtví jsem často slyřhal příběhy o zvířátkách v lese a již jako kluk jsem dostával za dárky myslivecký nůř či dalekohled. V knihovně nemohl chybět atlas zvířat. Kalamář na psacím stole jsem měl ozdobený srnkami. Obývací pokoj krásily veliké řišky, paroři jelenů a , na zemi leřela kůže z divočáka. Vřdy jsme měli pejska, o kterého jsem se staral, i když z pohledu výcviku asi zcela neúspěřně. Když jsem se později připravoval na myslivecké zkouřky, připadal jsem si jako kapitán lodi, který objevil nový kontinent. Otevíral se mi nový svět, nová planeta, nová moudrost, která chtěla být řtena a meditovaná. Přiváděla mě k fascinujícímu úřasu nad krásou vloženou do bytí každého živého tvora.

Koukej mami - Frantiřka Böhmová - Kniha krátkých fejetonů z rodinného života.

Ukázka z knihy.

První hodina po prázdninách, děti vzorně připravené, jen Eliřka, Lukášek a Vařík chybí.

„Kde jsou?“ ptám se Kubíka.

„No, ujel jim autobus...“ odpověděl váhavě.

„První hodina a hned čtvrt hodinové zpoždění!“ pomyslela jsem si rozladěně.

Za čtvrt hodiny slyřím pod oknem:

„Teto Fany, pojď se podívat, máme pro tebe překvapení!“

Překvapení?! To je ale milé! Vyběhla jsem – a překvapení to tedy opravdu bylo: chciplá veverka, dočista tuhá, s nataženým ocasem jak podle pravítka!

„Tak mář radost, nebo se spíř zlobíř?“ chtěli se ujistit opozdílci.

„Mám VELKOU radost!“ usmála jsem se do napjatých tvářiček.

Na orlích křídlech – Elias Vella

Dalří kniha o modlitbě? Vřdyť o ní byly napsány už řtisíce knih. Proč si tedy troufám psát znovu na toto téma? Vřdycky, když čekám na letiřti, přemýřlím, proč existuje tak velké množství parfémů..., peřiva.... a všechny mají svou vlastní vůni či chuť. Vřechny jsou výborné, a přece odliřné. Tato kniha se nechce omezit na poskytnutí teologických informací. Mým záměrem je předat vám zkušenost s Ježiřem, "vtáhnout" vás do ní, umožnit vám, abyste se s ním nově setkali.

Ve farní knihovně se budou vřdy v neděli prodávat stolní kalendáře na rok 2018 s katolickým kalendářem po ranní a deváté mři svatě.

Návrat vlka na naše území vyvolává protichůdné vášně

Velké řelny jsou u nás obzvlášť ohrožené a tedy chráněné druhy. Vyznačují se tím, že tvářnost svého těla mají přizpůsobenu k lovu. Mezi jednu z velkých řelem u nás patři nyní opět i vlk. Dříve se nacházel téměř v Evropě, Asii a Severní Americe, avřak byl zatlačen do lesa a u nás následně dokonce zcela vyloven, a to už na počátku první světové války. V současnosti se k nám vřak vrací a osídluje Beskydy, řeskolipsko i řumavu. To vzbuzuje mnohé protichůdné vášně a vyhrocené diskuse. Proto je dobré tohoto navrátilce dobře poznat.

Společenské uspořádání smečky vlků

Vlci jsou skutečně fascinující stvoření. řijí v jasně stanovené hierarchické struktuře rodinné smečky. V jejím čele je pár, vlk a vlčice, kteří jedini se ze smečky páři, takže všichni ostatní se starají o jejich potomky. Vlčice je matkou všech potomků ve smečce. Je rovněž hlavou všech samic, tak jako je hlavou ostatních samců její vlčí partner. Pod tímto panovnickým párem je dalří výře postavený pár.

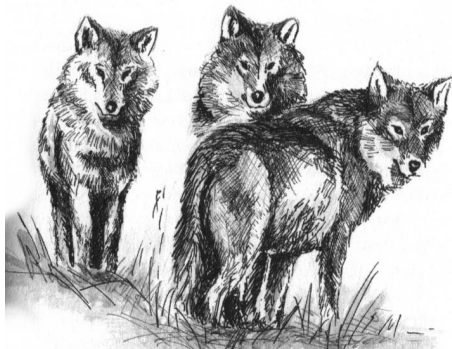
V hierarchii smečky může být další dělení. Nalezneme tam třeba jedince zodpovědného za organizaci lovu.

Změny v hierarchii mezi vlky jsou pokojnější než mezi lidmi

Změny v hierarchickém „politickém“ postavení ve vlčí smečce se sice vyřizují bojem, ale tento boj málokdy skončí zraněním, natož smrtí soka či sokyně. V tomto ohledu byli a jsou lidé vůči sobě agresivnější. Vždyť jejich spory a často čistě lidskou touhu po moci doprovázela smrt jedné z nesvářených stran či dokonce celých rodů, národů či sociálních vrstev. Šelma v člověku je schopna jít velmi tvrdě proti vlastnímu druhu. Emoce nenávisti a pomsty vytvářejí archetyp nepřítele, který ohrožuje realizaci naší lidské touhy po moci. Člověk by měl se svým sklonem k násilí vést vnitřní boj. A v případě vnějšího boje za spravedlnost by měl korigovat své sklony k pomstě, i když oprávněně pocítí hněv spravedlivých, jakmile spatří nespravedlnost a příkoří.

Vlci loví společně a nikdy více, než potřebují

Inspirativní pro člověka může být i přístup k lovu a kořisti. Vlci loví společně a jsou výbornými strategy. Několik vlků upoutá pozornost, zatímco ostatní obklíčí zvěř. Když jsou každý na svém místě, vyvolají paniku a nechají nejbystřejší a nejsilnější jedince utéci. Sami potom loví zvířata chovající se nějak zvláště, případně si jejich vitalitu otestují během. Během štanvice se solidárně střídají, takže udržují poměrně vysokou rychlost. Většinou loví zvěř slabou, nemocnou či starou. A nikdy neloví více, než co smečka potřebuje k přežití. Jen výjimečně, když učí mladé lovit, mohou mírně zvýšit počet ulovených zvířat. Než

dojde ke konečnému lovu, vykonají zvláštní rituál. Vlk se své kořisti podívá do očí a chvíli nehybně stojí proti sobě. V tomto okamžiku se rozhodne, zda zvíře nakonec uloví, nebo nechá odejít. Jde o tajemství života a smrti v přírodě.

Myslivci také musí regulovat početní stav při nemocech, přemnožení, nepřírozeném poměru pohlaví či počtu jedinců různých věkových skupin. Od vlků se lze mnohému naučit, jelikož podobně jako u vlků je třeba respektovat silné jedince k přežití všech a zachovat v chovu zdravé jedince – a nestřílet nad potřebný rámec. Sportovní lov bez vztahu ke konkrétní lokalitě a péče o žijící zvěř je nejen v rozporu s tím, jak loví vlci, ale i s povitou myslivostí.

Silné vztahy mezi vlky ve smečce

Vlčí smečka má velmi silné sociální vazby. Pozorování vlků přineslo další prozření ne zcela vysvětlený jev. Vlčí smečka tvoří většinou příbuzní různých generací se stejnou matkou. Zatoulání nebo ranění vlci, kteří se z nějakého důvodu vzdálili své smečce, dokázali najít ostatní i bez přímého vlivu pachových stop, vytí nebo jiných zvuků. Jako by šlo o zvláštní pouto a tichou komunikaci, v které má zvíře, žijící v této společenské skupině, stále přehled o ostatních členech.

Ve vztazích a v přírodě vše souvisí se vším

Vlci nám také pomohli lépe porozumět vztahům uvnitř ekosystémů. Když v jednom americkém národním parku vystříleli vlky, za několik desítek let se krajina zcela změnila. Vymizely tradiční keřovité a stromové formace, které se nedokázaly přirozeně obnovovat. Přemnožení jeleni je totiž spásávali. Povrch nebezpečný kořeny byl náchylnější k erozi a plošnému smyvu vodou. Vytratil se ptáci a další zvířata, které předtím konzumovali mršiny po zvěři ulovenou vlky. Když se po zásahu ochránců přírody vlci opět vrátili, záhy se krajina zazelenala. Řece se navrátil její meandrovitý půvab s přirozeným břehovými porosty. Objevili se ptáci a krajinou opět putovali dřívější savci. Na tomto příkladu je zřejmé, jak je všechno v přírodě vzájemně propojeno.

„Člověk člověku vlkem“ je spíše výzvou

Pořekadlo „Člověk člověku vlkem“ je tedy paradoxně spíše výzvou ke korekci lidské kovbojské

mentalitu ve vztahu k ostatním živým tvorům i ve vztazích mezi lidmi navzájem.

V křesťanské historii častokrát najdeme světce, kteří jsou znázorněni s velkou šelmou. František je znám setkáním s „bratrem“ vlkem a Serafim Sarovský zase soužitím s medvědem, kterého krmil před svou poustevnou. Jsou nám tak symbolem zkrácení šelmy v člověku i znovunalezení rajske harmonie mezi člověkem a zvířetem, člověkem a velkou šelmou, která se stává při setkání s dobrým člověkem krotkou.

Ukázka z knihy Karla Sládka - *Zázrak jménem les* (redakčně zkráceno)

„Společně“ pro maminky s dětmi

Od narození do 5 let

Kdy? Každé úterý od 10 - 12h

Kde? Na faře v Telči, 2. patro

Co Vás čeká?

Duchovní program pro maminky a děti formou povídání a her. Pro děti je připraven stan, trampolína, skluzavka, houpačka, autíčka, panenky, zvířátka, lego, stolní hry, stavebnice atd.

Na všechny se těší Terka Kohoutková a Zdeňka Tichá

723 588 217

721 483 024

Z matriky

V měsíci říjnu byli pokřtěni:

Kryštof Mikuláš Gliganič
Jiří Zášková
Adam Dvořák
Marek Bukvaj
Jáchym Houdek
Šimon Horálek

V měsíci říjnu přijali svátost manželství:

Oto Sejrek a Jana Horníková
Tomáš Lovětinský a Kateřina Burianová
Jan Sedlák a Olga Hrstková

V měsíci říjnu nás předešli na věčnost:

Věra Habermannová
Marie Nechvátalová
Miloš Vystrčil

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 19. 11. 2017

*Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz*